

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 9502/2554

พนักงานอัยการคดีเยาวชน และครอบครัวจังหวัดหนองคาย โจทก์ นายจตุพลหรือเบล วีระพูล จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 65, พ.ร.บ.ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553 มาตรา 137, ป.อ. มาตรา 86

ย่อ / หลักกฎหมาย

พ.ร.บ.ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2553 มาตรา 137 บัญญัติให้ศาลมีอำนาจแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำพิพากษาเดิมได้เฉพาะกรณีที่คำพิพากษาคดีดังกล่าวถึงที่สุดแล้ว และระหว่างการฝึกอบรมตามคำพิพากษานั้นจำเลยมีพฤติการณ์เปลี่ยนแปลงไป แต่คดีนี้อยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาลฎีกา แม้จำเลยจะมีพฤติการณ์เปลี่ยนแปลงไประหว่างการฝึกอบรม ศาลชั้นต้นก็ไม่มีอำนาจแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำพิพากษาโดยให้ปล่อยตัวจำเลยไป จึงมีคำสั่งให้เพิกถอนคำสั่งของศาลชั้นต้นดังกล่าว

คำพิพากษา

โจทก์ขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 4, 7, 8, 15, 57, 65, 66, 91, 102 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 32, 33, 83, 91 ริมเมทแอมเฟตามีนที่เหลือจากการตรวจพิสูจน์ ธนบัตรและโทรศัพท์เคลื่อนที่ของกลาง จำเลยให้การรับสารภาพ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 15 วรรคหนึ่ง, วรรคสาม (2), (ที่ถูก ไม่ระบุวรรคหนึ่ง) 57, 65 วรรคสอง, 66 วรรคสอง, 91, 102 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 86 การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปประกอบตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 กระทำความผิดจำเลยอายุ 17 ปีเศษ ลดมาตราส่วนโทษให้กึ่งหนึ่ง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 75 ฐานเสพเมทแอมเฟตามีน จำคุก 4 เดือน ฐานสนับสนุนการนำเข้าเมทแอมเฟตามีนเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อจำหน่ายและฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายเป็นการกระทำความผิดกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 เมื่อพิเคราะห์ถึงความร้ายแรงของการกระทำความผิดฐานของจำเลยและพฤติการณ์ที่เกี่ยวข้องตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษพ.ศ.2522 มาตรา 100/2 วรรคสอง จำคุก 3 ปี และปรับ 40,000 บาท รวมจำคุก 3 ปี 4 เดือน และปรับ 40,000 บาท จำเลยให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณามีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่ง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 1 ปี 8 เดือน และปรับ 20,000 บาท อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2534 มาตรา 104 (2) ให้เปลี่ยนโทษจำคุกเป็นส่งตัวจำเลยไปฝึกและอบรมที่ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 4 จังหวัดขอนแก่น มีกำหนด 2 ปี นับแต่วันมีคำพิพากษาริมเมทแอมเฟตามีนและโทรศัพท์เคลื่อนที่ยี่ห้อไอโมบาย 1 เครื่องของกลาง คินธบัตรฉบับละ 100 บาท 2 ฉบับให้แก่เจ้าของ ข้อหาอื่นนอกจากนี้ให้ยก หากจำเลยไม่ชำระค่าปรับให้ส่งตัวไปควบคุมเพื่อฝึกและอบรมที่ศูนย์ฝึกและ

อบรมเด็กและเยาวชนเขต 4 จังหวัดขอนแก่น มีกำหนด 100 วัน ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2534 มาตรา 107 โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 4 พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 15 วรรคหนึ่ง วรรคสาม (2), 65 วรรคสอง ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 18 วรรคสาม, 83 ความผิดฐานร่วมกันนำเมทแอมเฟตามีนเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อจำหน่ายและฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายเป็นการกระทำความผิดเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานร่วมกันนำเมทแอมเฟตามีนเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อจำหน่าย ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 ลดมาตราส่วนโทษให้กึ่งหนึ่ง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 75 จำคุก 25 ปี เมื่อรวมกับโทษจำคุก 4 เดือน ในความผิดฐานเสพยาเสพติดให้โทษตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นแล้วเป็นจำคุก 25 ปี 4 เดือน ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 12 ปี 8 เดือน ให้เปลี่ยนโทษจำคุกเป็นส่งตัวจำเลยไปฝึกและอบรมที่ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 4 จังหวัดขอนแก่น มีกำหนด 7 ปี จนจำเลยอายุครบยี่สิบปีบริบูรณ์แล้วให้ส่งตัวจำเลยไปจำคุกไว้ในเรือนจำจนกว่าจะครบกำหนดเวลาดังกล่าว นอกจากนี้แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น จำเลยฎีกา ระหว่างการพิจารณาของศาลฎีกา ได้มีพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2553 พ.ศ.2553 มาตรา 3 ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2534 และให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน ซึ่งมีผลใช้บังคับวันที่ 22 พฤษภาคม 2554 ศาลฎีกาแผนกคดีเยาวชนและครอบครัววินิจฉัยว่า คดีนี้มีปัญหาวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยว่า จำเลยร่วมกับพวกกระทำความผิดฐานนำเข้าซึ่งเมทแอมเฟตามีนของกลางเพื่อจำหน่ายตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 4 หรือไม่ ในการที่นายตำรวจของจำเลยนำเมทแอมเฟตามีนของกลางเข้ามาในราชอาณาจักรไทยตามที่จำเลยโทรศัพท์ติดต่อขอซื้อจากสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยจำเลยไม่ได้เดินทางออกนอกประเทศ รับฟังได้ว่าจำเลยเป็นผู้ก่อให้เกิดพวกของจำเลยนำเข้า ซึ่งยาเสพติดให้โทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 84 การกระทำของจำเลยดังกล่าว จำเลยมิใช่เป็นตัวการร่วมกระทำความผิดกับนายตำรวจตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 ตามที่โจทก์ฟ้อง แต่การที่จำเลยใช้โทรศัพท์ติดต่อสั่งซื้อเมทแอมเฟตามีนของกลาง การกระทำของจำเลยเป็นความผิดฐานเป็นผู้ใช้ให้กระทำความผิด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 84 ซึ่งโจทก์มิได้ฟ้องศาลจึงลงโทษฐานเป็นตัวการไม่ได้เพราะเป็นข้อแตกต่างในสาระสำคัญ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 192 วรรคสอง แต่การกระทำของจำเลย รับฟังได้ว่าเป็นผู้สนับสนุนในการกระทำความผิด จึงลงโทษฐานเป็นผู้สนับสนุนการกระทำความผิดฐานร่วมกันนำเมทแอมเฟตามีนเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อจำหน่าย ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 86 ความผิดฐานเป็นผู้สนับสนุนการกระทำความผิดฐานร่วมกันนำเมทแอมเฟตามีนเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อจำหน่ายกับความผิดฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายเป็นการกระทำความผิดเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานเป็นผู้สนับสนุนการกระทำความผิดฐานร่วมกันนำเมทแอมเฟตามีนเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อจำหน่ายซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุด ที่ศาลชั้นต้นพิพากษาและลงโทษจำเลยฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายโดยเห็นว่าเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดนั้นไม่ถูกต้อง เมื่อการกระทำของจำเลยลงโทษได้เฉพาะความผิดฐานเป็นผู้สนับสนุนการกระทำความผิดฐานร่วมกันนำเมทแอมเฟตามีนเข้ามาใน

ราชอาณาจักรเพื่อจำหน่ายและมีความผิดฐานเสพเมทแอมเฟตามีนตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น ที่ ศาลอุทธรณ์ภาค 4 พิพากษาให้เปลี่ยนโทษจำคุกเป็นส่งตัวจำเลยไปฝึกและอบรมมีกำหนด 7 ปี จน จำเลยอายุครบยี่สิบสี่ปีบริบูรณ์แล้วให้ส่งตัวจำเลยไปจำคุกไว้ในเรือนจำจนกว่าจะครบกำหนดเวลา ดังกล่าวนั้น เห็นว่า หนักเกินไป ทั้งการส่งตัวจำเลยไปจำคุกไว้ในเรือนจำมีลักษณะเป็นการลงโทษ มากกว่าการแก้ไขเยียวยาเด็กหรือเยาวชนให้กลับตนเป็นพลเมืองดีของสังคม เห็นควรแก้ไข ระยะเวลาฝึกและอบรมให้เหมาะสมกับพฤติการณ์แห่งคดี และไม่ส่งตัวจำเลยไปจำคุกไว้ในเรือนจำ ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 4 พิพากษามานั้นไม่ต้องด้วยความเห็นของศาลฎีกา ฎีกาของจำเลยฟังขึ้น บางส่วน อนึ่ง ตามที่ศาลชั้นต้นมีคำสั่งเปลี่ยนแปลงคำพิพากษา โดยให้ปล่อยตัวจำเลยไปแล้วนั้น เห็นว่า ตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2553 มาตรา 137 ศาลมีอำนาจแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำพิพากษาเดิมได้เฉพาะกรณีที่ คำพิพากษาคดีดังกล่าวถึงที่สุดแล้ว และระหว่างการฝึกอบรมตามคำพิพากษานั้นจำเลยมี พฤติการณ์เปลี่ยนแปลงไป แต่คดีนี้ยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาลฎีกา แม้จะพฤติการณ์ เปลี่ยนแปลงไประหว่างฝึกอบรม ศาลชั้นต้นก็ไม่มีอำนาจแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำพิพากษาได้ จึงมี คำสั่งให้เพิกถอนคำสั่งของศาลชั้นต้นดังกล่าว พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดตาม พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 15 วรรคสาม (2), 65 วรรคสอง ประกอบ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 86, 52 (1), มาตรา 18 วรรคสาม ความผิดฐานเป็นผู้สนับสนุนการ กระทำความผิดฐานร่วมกันนำเมทแอมเฟตามีนเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อจำหน่ายและฐานมีเมท แอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายเป็นการกระทำความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ ลงโทษฐานเป็นผู้สนับสนุนการกระทำความผิดฐานร่วมกันนำเมทแอมเฟตามีนเข้ามาใน ราชอาณาจักรเพื่อจำหน่าย ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 ลดมาตราส่วนโทษให้กึ่งหนึ่ง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 75 เป็นจำคุก 25 ปี เมื่อรวมกับโทษจำคุก 4 เดือน ในความผิดฐานเสพเมทแอมเฟตามีนตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น แล้วเป็นจำคุก 25 ปี 4 เดือน ลดโทษให้กึ่งหนึ่ง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 12 ปี 8 เดือน ให้เปลี่ยนโทษจำคุกเป็นส่งตัวจำเลยไปฝึกอบรมที่ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 4 จังหวัดขอนแก่น มีกำหนด 3 ปี ตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธี พิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2553 มาตรา 142 (1) เมื่อจำเลยอายุครบยี่สิบสี่ปีบริบูรณ์ ไม่ต้องส่งตัวไปจำคุกไว้ในเรือนจำ นอกจากที่แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 4

องค์คณะ

วิชา มั่นสกุล · นพวรรณ อินทร์มพรรย์ · ไสว จันทะศรี

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/9502/2554>